

kan ske enten to gange og ikke ud over 14 dage eller for et bestemt tidsrum ikke ud over 14 dage.

§ 44 d. Om friheder, der er blevet meddelt ved særlige lejligheder, såsom familiefester og idrætsudøvelse (lejlighedsfriheder), samt om friheder, som er blevet meddelt i enkeltstående tilfælde som belønning for godt forhold (belønningsfriheder), gælder reglerne i § 44 a, stk. 1 og 4.

§ 44 e. Så længe en straffesag ikke er endeligt afsluttet, kan over for den, mod hvem sagen verserer, fratagelse af de i §§ 44 a-44 d nævnte friheder træde i stedet for anholdelse eller fængsling, såfremt dette findes at være tilstrækkeligt.

§ 44 f. Sygdom må ikke medføre bortfald af friheder, medmindre dette er nødvendigt af hensyn til sygdommen.

§ 45. Disciplinarmidlerne bør, når omstændighederne taler derfor, anvendes i stedet for straf for mindre forsømmelser og forseelser.

Efterøvelse må dog kun benyttes til fremme af dens uddannelse, som har vist forsømmelighed eller mangel på flid i det pågældende fag.

Ved anvendelse af disciplinarmidlerne må det iagttages, at der ikke ved overanstrengelse eller på anden måde tilføjes nogen skade.

Forud for anvendelsen af et disciplinarmiddel skal det tilkendegives den pågældende, hvori det består, og hvad der er grunden til dets anvendelse.

§ 46. Disciplinarmidlerne betragtes ikke som straf, og den pågældende kan ikke forlænge sagen henvist til rettergang.

Over anvendelsen af et disciplinarmiddel kan den pågældende klage til vedkommende foresatte, uden at der derfor kan pålægges ham straf efter militær straffelov, medmindre klagen er bevidst grundløs, men han kan ikke ved at indgive klage unddrage sig pligten til at efterkomme, hvad der er pålagt ham.

Om anvendelse af disciplinarmidler og grunden dertil skal der ske tilførsel til en særlig dertil indrettet bog efter nærmere af forsvarsministeren givne regler.

§ 47. Af disciplinarmidlerne kan tilrettevisning anvendes overfor alle undergivne, de øvrige disciplinarmidler derimod ikke overfor officerer og faste befalingsmænd eller dermed ligestillede, medmindre de er elever i en militær skole.

§ 48. Enhver foresat kan tildele sine undergivne fortjente tilrettevisninger.

Myndighed til på undergivne at anvende de øvrige disciplinarmidler tilkommer foresatte, der fører befaling over eller forestår et kompagni, en eskadron, et batteri, en skole, en militær plads, et skib eller anden dermed lige eller højere stillet selvstændig afdeling eller institution, samt højere foresatte.

Samme myndighed har også foresatte, der har befaling over en mindre troppedel eller institution, når de med deres undergivne har et fra hovedafdelingen afsondret standkvarter.

§ 49. I en militær straffesag kan straf uden dom pålægges den undergivne af vedkommende militære foresatte efter følgende regler.

§ 50. Uden dom må en sag ikke afgøres, når den begæede forseelse

1. medfører en lovbestemt skærpelse af straffen i gentagelsestilfælde,
2. består i vold mod eller ulovlig afstraffelse af en undergivent,
3. falder ind under en straffebestemmelse, hvis mindstemål overstiger den højeste straf, der efter nedenstående § 51 kan pålægges uden dom, eller
4. sagen gælder en befalingsmand eller ligestillet, der har gjort sig skyldig i en for hans stilling usømmelig eller dermed uførene optræden.

§ 51. Følgende straffe kan pålægges uden dom:

Irettesættelse,
kvarterarrest,
vagarrest indtil 60 dage,
bøder indtil 300 kr.

For hjemsendte og andre ikke for tiden tjenstgørende kan yderligere anvendes straf af hæfte fra 2 til 60 dage.

Når der i henhold til § 58, jfr. militær straffelovs § 33, pålægges en fællesstraf,